

[Jytte Andersen]

blikket. Men alligevel: Se skriften på væggen! Der er et flertal i Folketinget. Erkend det, og prøv så at medvirke konstruktivt i det politiske arbejde, der ligger foran os, og som vi fra Socialdemokratiets side ser frem til.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti lægger overordentlig stor vægt på uddannelse og videreuddannelse. En væsentlig og målrettet indsats på disse to områder er forudsætningen for, at vi kan leve op til de store udfordringer, den internationale konkurrence byder os, ganske enkelt. Den tid er forbi, hvor man kunne forlade sig på en en gang erhvervet uddannelse. Kravene om stadig udvikling og stor tilpasning og omstillingsevne aktualiserer begrebet »livslang uddannelse«.

Det moderne arbejdsmarked stiller krav om en høj grad af specialviden, men specialviden gør det ikke alene. En bred almenviden, godt funderet fra folkeskolen og siden hen suppleret, er forudsætningen for en veludviklet omstillingsevne og den personlige oplevelse af at være en del af en sammenhæng.

Vi er derfor ikke uenige i den del af intentionerne bag de fem forslag, der vedrører uddannelsesperspektiverne. Derimod er vi ikke tilhængere af forslagernes metode, som jo ikke kan skjule forslagsstillernes intentioner om at bruge denne anledning til at regulere arbejdsmarkedets vilkår.

Det Konservative Folkeparti har ved de gentagne lejligheder, hvor BFU har været drøftet, lagt vægt på, at der er tale om aftalestof. Vi er ikke tilhængere af at gribe ind i, hvad vi betragter som overenskomststof, og så oven i købet midt i en overenskomstperiode.

Selve princippet om orlovsordninger ligger os altså ikke fjært. Det findes jo også allerede i dag inden for flere områder og fungerer udmærket, men vi synes, det er trist, at Det Radikale Venstre har ladet sig rive med af Socialdemokratiets og SF's iver for at lovgive på dette arbejdsmarkedsområde.

Selv om det ikke i denne omgang er muligt at kommentere samtlige elementer i de fem forslag, vil jeg knytte et par bemærkninger til dem.

SF foreslår adgang til ubegrænset orlov og fuld lønkompensation til alle, der deltager i voksenundervisning i op til 2 måneder pr. år. Pengene skal hentes med 1/3 fra staten og resten

fra arbejdsgiverne. Man fristes i den anledning til at spørge: Er det ikke gået op for SF, at vores omkostningsniveau skal nedbringes og ikke øges for at sikre danske virksomheders konkurrenceevne og dermed danske arbejdspladser?

Den foreslåede stats- og arbejdsgiverfinansierede BFU-fond skal administreres af et såkaldt forsøgsråd. Forsøgsrådet skal bestå af 13 medlemmer udpeget af Specialarbejderforbundet, Husligt Arbejder Forbund, Kvindeligt Arbejderforbund, Dansk Kommunal Arbejderforbund, HK, LO, Foreningen for Folkehøjskoler, DAOF og endelig af Dansk Folkeoplysnings Samråd. Man skal lede længe for at finde en tilsvarende ensidig sammensætning og så oven i købet fra organisationer, der ikke har bidraget på nogen måde økonomisk til ordningen.

Socialdemokratiet forsøger at konkurrere med SF og gør det vel ganske godt på et par punkter. Det lykkes f.eks. Socialdemokratiet at overbyde SF med hensyn til orlovsperiodens virkning for dagpengemodtagere. Det hedder således i bemærkningerne til § 11, stk. 2: »Den periode, hvor den ledige deltager i uddannelse i medfør af denne lov, vil i forhold til § 55 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring være at betragte som arbejde.« SF mener, det er tilstrækkeligt, at orlovsperioden tæller som en død periode.

Er det Socialdemokratiets mening, at orlovsperioder skal kunne danne grundlag for optagelse i en arbejdsløshedskasse? Er det Socialdemokratiets mening, at ledige ved hjælp af 26 ugers uddannelsesorlov inden for hvert tredje år skal kunne optjene dagpengereget ubegrænset rullende? I så fald har vi vel her et alternativ til jobtilbudet og dermed grundlaget for en stærk søgning til de påtænkte uddannelsesområder, og så kommer spørgsmålet om prioritering vel ind i billedet – et spørgsmål, som Socialdemokratiet ikke forholder sig til.

Socialdemokratiet forestiller sig et særligt direktorat til forvaltning af BFU og løbende oprettelse af regionale udvalg med tilhørende sekretariater. Finansieringen skal ske via finansloven og de i forvejen hårdt belastede amtskommunale budgetter. Der er altså tale om en væsentlig udvidelse af de offentlige aktiviteter, ikke mindst når ordningen er fuldt udbygget.

Som argument for indførelsen af BFU i Danmark anfører flere af forslagsstillerne, at man